

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК



SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Реклація і Адміністрація
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3031
УНСоюз (201) 451-2200

PIK XC Ч. 143. ДЖЕРСІ СІТІ і НЬО ЙОРК. СУБОТА, 30-го ЛИПНЯ 1983 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. SATURDAY, JULY 30, 1983 No. 143. VOL. XC.

ОБГОВОРЮВАЛИ СПРАВУ КОНСУЛЯТУ В КИЄВІ



У конгресмена П. Костмасра (зліва): Оріс Гевка, Уліана Мазуркевич, Христина Сеник і Віра Андрейчик.

Філадельфія, Па. (С.Х.). Члени Комітету Оборони Національних і Людських Прав України вже від двох років пробувають у справах відкриття американського консульства в Києві. В останньому часі знову відбувся в цій справі ряд зустрічей і розмов у Вашингтоні.

У вівторок, 12-го липня н.р., члени Комітету відбули успішну зустріч з Гері Меттосом, асистентом секретаря Комісії для людських прав і людяності, а описів із Марком Памером, асистентом секретаря для європейських справ. Обидва урядовці віддали цій справі багато часу та уваги і приобіцяли тісно співпрацювати з членами Комітету.

Представники Комітету відвідали при цій нагоді також тих законодавців, які приобіцяли написати листи до президента Рональда Регена з проханням відкрити американське консульство в Києві.

Приобіцяли написати конгресмен Дон Риттер з Пенсильванії, який тепер очолює Комітет для Балтичських країн і України, конгресмен Бенджамін Гілман з Нью-Йорку і новообраний конгресмен з Пенсильванії Пітер Костмасер. Багато часу присвятив цій справі також конгресмен Данте Фассел з Флориди, який відбув з членами Комітету одногодинну розмову.

Представники Комітету відвідали також Лінасу Когеласа, спеціального радника президента Р. Регена для стінних справ, і в розмові згадали справу консульства в Києві, як одну із важливих.

Комітет Оборони Національних і Людських Прав України звертається із закликом до всіх українців, щоб вони сконттакувалися зі своїми законодавцями і просили їх підписувати в цій справі листи до президента Р. Регена, які виготовили конгресмени Дон Риттер і Бенджамін Гілман. Ближчі інформації подасть Комітет на адресі: Ukrainian Human Rights Committee, P.O. Box 7107, Philadelphia, Pa. 19117.

Молоді таланти виступлять на Союзівці



Оркестра "Іскра"

Союзянка. На цій оселі Українського Народного Союзу в Кетсільських горах і в кінці тижня 29-го — 31-го липня — чекатиме гостей і відвідувачів різноманітна програма.

У п'ятницю, 29-го липня, забава, під час якої грає оркестр Аліка Дорка; у суботу, 30-го липня, в 8:30 год. вечора, відбується концерт, участь у якому візьмуть Олександр Кузінський, піаністка Уліана Пинковська й ансамбль Союзівки. Після концерту знову забава, на якій грає оркестр "Іскра". Також у суботу та неділю, 31-го липня, мистецька виставка Анастасія Козоминська. Конференція під час мистецької програми — Анна Динько.

Відкрито 10-ий пластовий спортивно-вишкільний табір

Іст Чезем, Н. Й. В суботу, 22-го липня н.р. тут, на пластовій оселі "Новича Тропа", відкрито 10-ий з черги тому-то-літній спортивно-вишкільний табір, що його передають Зарін "Червона Катина". Під час святкового відкриття згадано ст. пл. Лесю Свободу, яка загинула трагічно на початку цього року і яка була оголошена на погортічній об'язки обов'язку. Присутнім членам родини Лесі передано табору відзнаку.

В таборі бере участь 90 юнаків і юначок, більшість яких на початку цього року і яка була оголошена на погортічній об'язки обов'язку. Присутнім членам родини Лесі передано табору відзнаку.

(Закінчення на ст. 4)

Зловили продавців зброї

Нью-Йорк, Н.Й. — Тут притримано під кінець липня вісьмох людей і обвинувачено у намірі продажу на 2 мільйони доларів нелегально софистикованої зброї до Ірану і машинних крісів з приглушувачами для Ірландської республіканської армії (ІРА) на суму 15 мільйонів доларів. Для Ірану ці змовники мали купити 100 бойових танків, 25 військових гелікоптерів, які вживаються для атак, і навіть 60 атомових стрілен, як і меншу зброю. Серед цих закупів є і набір інструментів для вчинення замachu, що його описано так: тверда чечка, в середній якій вбродлений машинний кріс, що може беззвучно стріляти з цієї "чечки", без потреби атакатчиків її відкрити: на боці чечки є дрічка, через яку стріляється, тримаючи чечку в руках.

Трьох притриманих продавців зброї і п'ятьох машиністів, які виробляли найвищої якості машинні скостріли, відпущено на поруки за кавцією від 1,250,000 доларів до 7,500 доларів, поки їх покличуть на суд. Якщо суд визнає їх винуватими, вони відстануть максимум по п'ять років в'язниці і по 10,000 доларів кари за конспірацію. Ті, що будуть засуджені за нелегальне перетримання зброї, можуть дістати кару в два рази довшу — 10 років ув'язнення. Серед оскаржених три головні підсудні: Аббот Ван Бейкер, Алан Дж. Гарві та Роберт В. Крейскі. З професії вони незалежні продавці зброї і посередники поміж продуктом зброї і покупцем. Їх удалося приловити завдяки підставленим федеральним агентам, які удавали зацікавлених купівлею згаданої зброї іранців і ірландців. Це найбільша змова на продаж зброї, в найновіших часах, яку вдалося викрити після восьми місяців розвідки і слідчої діяльності федеральним і міським властям.

Фракції ПВО далі воюють

Бейрут, Ливан. — Зі столиці Ливану повідомляють, що за останні кілька днів багато разів порушувалося припинення вогню між частинами Фата, вірними Арафатові і бунтівниками. Бунтівники кілька разів намагалися захопити останні позиції вірних Арафатові партизанських частин ПВО в східній долині Бекаа.

Вірні Арафатові частини в місті Джейта, 19 миль на схід від Бейрута, заявляють, що вони відбили кілька атак бунтівників, вбивши п'ятьох і поранивши кількох інших. Шістьдесят бунтівників були захоплені в полон. Після запеклих боїв обидві сторони опалилися і укріпили свої позиції — вірні Арафатові війська в місті, бунтівники навколо міста.

Подібні бої з таким же результатом проходили навколо села Кфар Забад недалеко сирійського кордону. Сирійська армія встановила контрольний пункт між ворогуючими палестинцями в цьому районі.

Тим часом ізраїльські війська мусіли вживати слюзовоточивий газ і зброю, щоб розігнати демонстрантів, які протестували проти варварського нападу на арабський університет у Геброні. Під час цих безпорядків були ранені, деякі відпострілів ізраїльської поліції.

Західні журналісти повідомляють, що шосейна дорога між Бейрутом і Дамаском опустіла в той час, як обидві ворогуючі палестинські фракції готуються до серйозніших боїв.

Ливанська поліція і репортери повідомляють, що за останні 4 дні в боях між вірними Арафатові партизанам і бунтівниками в околицях Кфар Забад загинули 26 осіб і 148 осіб були ранені.

Президент Ливану Амін Гемель після повернення з Вашингтону інформував свій кабінет про переговори з високими американськими офіційними особами і заявив, що ЗСА суворо притримуються своїх зобов'язань відносно виведення всіх чужинських військ з Ливану.

"Ці зобов'язання будуть перетворені в практичні кроки і здійснені в наступні кілька днів", — заявив президент Ливану.

В Америці

ГОЛОСНЕ ВБИВСТВО дев'ять років тому 98-річного ортодоксального рабина Натана Фідлера довго було загадкою для ньюйоркської поліції, хто це вчинив, хоч 50 детективів були призначені для розв'язання цього злочину і працювали над ним безперервно. Аж раптом, три місяці тому, знайшовся тасмичний охочий свідчити про це вбивство і назвав двох осіб: 32-річних тепер Ендрю Гарріса і Джеймса Джексона, обидвох із Брукліну. Обидва обвинувачені відомі з їхніх поліційних рекордів, де зазначено кілька їх арештів з різних приводів: грабунки мешкань, гвалтування і виривання речовин торбинки у жінок тощо. Тепер один вже є у в'язниці, а другого згодного обвинувача заарештовано шойно тепер. Суд визначить їх винуватість чи невинність у брутальному вбивстві старенького жидівського духовника ще в 1974 році.

РОЗМОВИ У ВАШІНГТОНІ про протекціонізм торгівлі помалу притихають у Конгресі, де не передбачається ніякого законодавства проти надмірного ввозу чужоземних виробів чи сировини до Америки. Тепер все частіше й частіше навіть демократичні законодавці обзиваються на цю тему більше з політичних причин, а не тому, що вони дійсно є за строгішими правилами і регуляціями щодо ввозу в ЗСА товарів, хоч таких протекційних заходів вимагає від Конгресу більшість робітничих юній та чимало американських промисловців.

КВИТОК ПРОЇЗДУ поїздом з Нью-Джерсі до Нью-Йорку, відомою підприємцю РАТН, з 31-го липня вже коштуватиме 50 центів, а не 30 центів, як це було досі десятиками років, у один бік. Цю зміну прийняли пасажирів дуже стійко, розуміючи, що такий дешівий переїзд підприємцю електричного залізничного є анахронізмом у теперішній дорожній. Від червня 1984 року поїзд в один бік цим поїздом буде коштувати 75 центів.

ЛІКАРІ-ДОСЛІДНИКИ в Мавританії медичному центрі натрапили на підозріле пов'язання хвороби склерози, відомої під назвою "хвороба Лу Геріга", як також і "множинної склерози" (multiple sclerosis), з триманням у домі, де жили ці хворі, малих собак та інших хатніх звірят. Це насторожило дослідників на думку, що ці звірята можуть бути в певній мірі відповідальними за захворювання їхніх власників, але це припущення буде досліджуватися далі.

1,121 ОСОБА, пасажирів летунських ліній, на восьми джетах-літаках мали "шастя" відбутися екстра-поїзду до Гавани, Куба, протягом лише останніх двох з половиною місяців, і тому Федеральна авіаційна адміністрація вже не знає, що робити, щоб припинити це безчинство.

ТРИ ПРОВІДНИКИ „СОЛІДАРНОСТІ“ ЗДАЛИСЯ

Варшава, Польща. — Польське телебачення показувало в середу, 27-го липня, трьох підпільних лідерів забороненої профспілки „Солідарності“, які, скориставшись з проголошеної минулого тижня амністії, вийшли з підпілля і здалися польським властям.

Після виходу з підпілля всі троє зустрілися з міністром справедливості Сильвестром Завадзким, підписали заяви, в яких визнають свої „злочини“ і зобов'язуються більше не повторювати їх.

Один із покаюників, Анджей Мазур з Лодзі, прочитав заяву, в якій він сказав, що міжрайонна комісія захисту лідерів „Солідарності“, група, до якої вони належали, саморозпустилася. Але покищо від часу проголошення амністії в четвер минулого тижня жадний визначний член групи Тимчасової координаційної комісії, в яку входять головні керівники „Солідарності“ не здався.

Згідно з умовами проголошеної амністії покаюників не будуть переслідувати.

Варшава, Польща. — Якщо вони підпишуть заяву, в якій признаються до попередніх „злочинів“ і зобов'язуються не займатися протидією до діяльності „Солідарності“, які вийшли з підпілля і каються — це Єжи Новак з Познаня, який був головою контрольної комісії, і Ришард Богач зі Щецина, член президії крайової профспілкової комісії.

Телебачення також повідомило, що 67 осіб, засуджених за політичні „злочини“ або порушення правил військового стану, були також звільнені. Це третина тих, які мають право на звільнення. Інші 207 осіб були звільнені з-під слідства, або 40 відсотків маючих право на це. В додатку були звільнені 235 осіб, засуджені за так звані ненамірені злочини.

Телебачення також повідомило, що Католицька Церква з пропозицією внесення поправок у кримінальний кодекс з метою посилення законодавства проти профспілкової діяльності і взагалі проти прав людини.

ЧЕСЬКІ ПСИХІАТРИ СТУПИЛИ СЛІДОМ ЗА СОВЕТСЬКИМИ

Відень, Австрія. — Члени Світової психіатричної асоціації на початку червня цього року були повідомлені про намір Чеського психіатричного товариства вийти з лав асоціації, як наслідок виходу з цієї світової організації чеських психіатрів, що сталося, як відомо, 31-го січня цього року, після офіційної „Ppsychiatric News“ з 1-го липня ц.р.

Чеське і чехословацьке товариство обнувало Світову психіатричну асоціацію в ворожості до „соціалістичних країн“, мовля, ця організація перетворилася на форум „захисного наклепництва“ проти ССРП і його сателітів. Вони навіть закликають Американський Психіатричний Асоціації, що вона у пов'язанні з державним департаментом ЗСА зробила все можливе, щоб „знеславити“ чеську психіатрію і чеських психіатрів на „ненауковому ґрунті“.

Західні психіатри натовість добре розуміють, чому чехи і росіяни „гніваються“ на Захід. Адже вже в 1977 році, — пише газета, при світовій асоціації було встановлено комітет для нагляду над практиками надання психіатрії, вживання цієї медичної галузі в каральних цілях для переслідування інакочисливців у ССРП. Цей комітет подав запити совєтській психіатричній організації, що стосувалися 20-ти таких випадків, але совєтське професійне товариство психіатрів зignorувало питання, і лише в січні цього року, перед своїм демонстративним виходом із світової організації психіатрів, відповіло на два з 20-ти випадків, давши інформації про цих двох людей, яких піддавано совєтським психіатричному „лікуванню“.

Під цю пору світова асоціація має відомості, що шість інших психіатричних товариств з країн сателітів мають на чолі взяти участь в наступному з'їзді асоціації у Відні, хоч є відомості, що польські психіатри не distant візи від свого уряду.

Тим часом серед психіатрів у Америці поширена думка, що чехи не зробили цей свій крок добровільно, бо їх ніхто ні за що не чіпав, але що совєти наказали чехам піти їхнім слідом. Як би там не було, Світова психіатрична асоціація не може мовчати на зловживання психіатрією, бо ця організація має кодекс етики, що не є порожньою фразою, — кажуть керівники асоціації.

У світі

КИТАЙСЬКА УРЯДОВА „Народна газета“ повідомила, що в Китаї розкрили велику банду торгівців людьми. Китайські суди засудили одну особу на кару смерті, 30 інших на різні терміни покарання за викрадення і продаж понад 150 дітей. Вже перед тим були повідомлення про викрадення і продаж жінок, але цим разом це не поодинокі випадки, а зорганізована шайка діяла в шістьох китайських провінціях. Продаж жінок і дітей були широко розповсюджені у старому Китаї, де злиди змушували часом продавати навіть своїх найдорожчих дітей. Тепер банди шахраїв продавали не своїх жінок і дітей, а чужі, викрадені, і не з огляду на злидині, а з метою наживи і незаконного збагачення, — твердить згадана газета.

ЗІ СТОЛИЦІ БРИТАНІЇ повідомили, що 15 коліс маленьких жидівських хлопців, які були врятовані від заглади фашистським терором в Німеччині та виховані Дороті де Ротшильд, прибули тепер мужчиками середнього віку з різних кутків землі, щоб подякувати своїй спасительці за її багаторічний вчинок і відсвяткувати разом з нею річницю свого спасіння. Один із учасників цієї незвичайної зустрічі Генрі Блек з Британії сказав: „Якби не Дороті де Ротшильд, всі ми, які зібрані тут, були б просто статистичними даними нацистських таборів смерті“.

ЯК УЖЕ ПОВІДОМИЛА ПРЕСА, в Срі Ланці в понеділок, 25-го липня, виникли безпорядки в столиці Кольмбо, під час яких загинуло понад 100 осіб. У середу, 27-го липня, уряд цієї країни повідомив, що безпорядки поширилися на інші два міста в центральних горах цієї невеликої острівної країни в Індійському океані. Уряд продовжив до наступного понеділка поліційну годину в Кольмбо та інших містах після шаленого ряду бунтів і підпалів. Президент Джуніос Джаєвардене скликав засідання кабінету міністрів для обговорення серйозного положення в країні, але речник уряду заперечує чутки, що в північній частині країни в районі міста Джафа відновилася партизанська діяльність тамільського населення, яке вимагає створення незалежної тамільської держави.

СССР КУПУВАТИМЕ ПО 9 МІЛ. ТОНН ЗБІЖЖЯ

Вашінгтон. Адміністрація президента Рональда Регена повідомила в четвер, 28-го липня, про угоду з Москвою відносно зобов'язання Совєтського Союзу купувати щонайменше дев'ять мільйонів тонн американського збіжжя кожного з наступних п'яти років. Це на 50 відсотків більше, ніж у минулому.

„Це ралісна година для американського сільського господарства і для громадян цієї країни“, сказав секретар сільського господарства Джон Блок, повідомляючи про угоду. Він додав, що це „символ нормалізації торгівлі сільсько-господарськими продуктами“ з Совєтським Союзом, до чого стреміла Адміністрація президента Регена.

Як тільки поширяться чутки на сільсько-господарському ринку про можливість підписання угоди, відразу підвищилися ціни в Чикаго на відповідні сільсько-господарські товари.

Покіщо не відомо, чи Адміністрація президента Регена пов'язала підписання угоди з політичним питанням, коли совєтська й американська делегації підписували угоду в четвер у

Відні. Ще перед тим було відомо, що підписання угоди про продаж збіжжя Вашингтон старався узгодити від послаблення совєтського тиску на Польщу.

В 1982 році президент Рональд Реген прийняв переговори про довготермінову угоду продажу збіжжя Совєтському Союзу з огляду на положення в Польщі. У квітні цього року Президент зняв заборону, хоч офіційні особи говорять, що це не було пов'язане з подіями в Польщі.

Коли польський уряд формально скасував військовий стан минулого тижня, уряд ЗСА заявив, що він почекає трохи, щоб побачити, чи будуть зроблені далі кроки перед тим, як зняти санкції проти Польщі.

Угода про продаж зерна відбиває старання Адміністрації президента Регена виконати передбачені зобов'язання перед американськими фермерами подолати наслідки розпорядження президента Джиммі Картера іменити продаж збіжжя Совєтському Союзу після його інвазії на Афганістан.

МІНІСТЕРСТВО закордонних справ Єгипту заявило в середу, 27-го липня, що уряд Ізраїля відповідальний за безпеку населення на правому березі ріки Йордан, а тому несе повну відповідальність за терористичний напад на арабський університет у Геброні та інші терористичні акти проти палестинського населення на окупованих Ізраїлем землях.

РАДІОСТІКА, яка носить назву „Крайове публічне радіо“, не могла б виплатити своїм працівникам платні цього тижня, якщо б не дістала урядової грошової допомоги. На радіомережа постачала програми для 281 немеркотячої радіостанції по всій Америці. З неї брала свої програми теж станція WNYC у Нью-Йорку. Тепер ця радіомережа дістала потрібні 500,000 дол. У весь бюджет станції є 26 мільйонів дол.

ДЕРЖАВНЕ РАДІО столиці Афганістану Кабулу, повідомляло в середу, 27-го липня, що повстанці висадили в повітря столичну електропередачу і пограбували місто в темряві. Радіо обвинувачувало „контрреволюціонерів“ у саботажі. На другий день електропередача була відновлена. Радіо не уточнило, де була перервана лінія і які шкоди були завдані електросистемі. Повстанці вже не раз пробували не тільки перервати лінії електропередачі, але і висадити у повітря саму електростанцію.

З пожовклих листків

ВЕЛИКИЙ ГОЛОД НА СТОРИНКАХ „СВОБОДИ“

БОЛЬШЕВИКИ ВИМОРЮЮТЬ ГОЛОДОМ УКРАЇНСЬКЕ НАСЕЛЕННЯ КУБАНИ

КРІВАВИЙ ТЕРОР ПРОВАДИТЬСЯ ДАЛІ ПО СТАНИЦЯХ, НАСЕЛЕННЯ ВЖЕ ТРИ МІСЯЦІ НЕ БАЧИЛО ХЛІБА.

Серета, 8 лютого 1933 р.

Ростов над Доном (СССР). — Кореспондент газети „Ді Нью-Йорк Сон“ подає допис про свої враження на Кубані. Йому пощастило переїхати через ті станиці Кубані, які найбільше знайшли більшовицького терору. Він скрізь стрічав населення голодне, обдіране, яке вже три місяці не бачило хліба, а живиться ріжним лушпинням. Тимчасом по всій Кубані нашопрять більшовицькі ревізії та карні відділи чекістів, які все намагаються стягнути з населення „приховане ним збіжжя“.

Кореспондент доповідає, що були випадки, коли населення вступало в біжку з ревізійними відділами чекістів і в кількох випадках голодні люди повбивали чекістів. За те комуністична влада розпочала шалений терор в „непокірних“ станицях Кубані. Деякі станиці як Полтавська, Медведівська та інші цілковито вислали на Сибір, а на місці старих мешканців тепер спроваджують з Москвою поселенців з бунтівних червоноармійців. Кореспондент бачив ще й тепер, як комуністи, узброєні від ніг до голови, туртами гнали мужиків, жінок і діти до залізничних стайцій, щоб відправити на Сибір на поселення.

Дотепер комуністи вислали на Сибір більше як 40,000 українського населення Кубані. Кореспондент каже, що терор на Кубані тепер ще більший від того терору, який у минулому році був на Україні. Більшовики стараються за всяку ціну сколестити з усієї Кубанщини й змусити населення працювати в сколестиваних господарствах, з яких урожай буде повною власністю держави. Кореспондент доповідає, що криваві розправи над населенням провадяться далі. Спеціальні відділи чекістів розстрілюють людей за найменшу дурницю, щоб тим залляти їх та змусити по рабськи працювати в інтересах комуністичної влади.

Самого кореспондента кілька разів арештували чекісти, не вважаючи на те, що він мав дозвіл від комісаріату чужинських справ на поїздки по Росії. Скрізь на залізничних стайнях він бачив сотки обдіраних людей, які під битами чекістів чекали посадження їх до потягів для відтранспортування на Сибір та на північ на каторжні роботи.

СВОБОДА

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-0904) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members \$15 a month. Change of address — \$1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda". Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право вилучати матеріали, які порушують моральні та етичні норми, а також матеріали, які порушують інтереси України. Редакція не несе відповідальності за зміст дописів, наданих на умовах анонімності. Редакція не несе відповідальності за зміст дописів, наданих на умовах анонімності.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Членство в UNA \$15 на місяць. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Советська загроза в Центральній Америці

Це, мабуть, вперше від часу в'єтнамської війни Уряд у Вашингтоні домагався дозволу Конгресу на напівзасекречені парамілітарні дії в Центральній Америці, щоб не допустити Советський Союз до загарбання Ель Сальвадору і можливо інших центрально-американських країн.

Усі дотеперішні зусилля, включно з деякою мілітарною допомогою американського Уряду, не допомагають, і ситуація з дня на день погіршується.

Цим самим президент Реген рішився на дуже драстичні й далекоглядні зміни в американській політиці відносно Центральної Америки, а саме: збільшені операції Сі-Ай-Ей для знищення прокомуністичних повстанців в Ель Сальвадорі і допомогу антисандіністичним повстанцям у Нікарагуа. Скупчення американської військової флотії на західному і східному березі Нікарагуа може означати щось більше ніж звичайний психологічний натиск.

Критики як теж і прихильники цієї загостреної політики президента Регена твердять, що проває нерішучості урядів ЗСА сягає ще минулого.

Основною помилкою Америки в 1950 році було це, що американці вважали Фіделя Кастро за місцевого „аграрного революціонера“, а не за переконаного марксиста, який бере прикази і військово-економічну допомогу з Москви. Американці забули, що під час Другої світової війни Гітлер також пробував прорватися до Центральної Америки, але це йому не вдалося. Тепер Москва зуміла досягти в Центральній Америці, це чого Гітлер не досягнув: мілітарний плацдарм у Нікарагуа, з якого комуністична „революція“ буде поширюватися на сусідні країни, якщо не усунуть цієї советської бази.

Столичні спеціалісти подають, що Крайова Рада Безпеки, 8-го липня ц. р. у тайному документі заповіла країнонь небезпечно положення для Америки, якщо Ель Сальвадор захоплять комуністи при мілітарній допомозі Куби й Советського Союзу.

Але навіть демократи, найгостріші критики політики президента Регена, в засади, погоджуються з цим, що загарбання Ель Сальвадору комуністами „не вийшло б в користь Америки“. Сенатор Кристофер Дадд з Коннектикута, наприклад, цієї думки, що упадок Сальвадору не означає негайного скомунизвання Гватемали, Гондурасу чи Мехіко. Та ж загарбання Куби Кастро, — твердять демократи, — не привело до скомунизвання Центральної чи Південної Америки. Критики також стверджують, що хоча комуністичний В'єтнам підбив Ляос і Камбоджу — впливи Америки, в Азії є навіть сильніші, як це було перед упадком Південного В'єтнаму (!).

Назначення Генрі Кіссінджера головою двопартійної комісії для розгляду американської політики відносно Центральної Америки не задовольняє як ліберальних, так і консервативних критиків: перших тому, що в 1973 році Кіссінджер був „активно“ заангажований в усуненні прокомуністичного голови Чіле Сальвадора Альенде, а других тому, що вважають Кіссінджера відповідальним за політику детанту, під час якої Советський Союз дістав необмежені фінансові позиції, високорозвинену американську технологію та американське збройство за дешеві гроші.

Як не було б, публічні дебати-за чи проти політики президента Регена-нагадують дуже вірно дебати про в'єтнамську війну та „теорію доміна“ в Азії. Хоча політичні і мілітарні, геополітичні проблеми відрізняються від тих же під час в'єтнамської війни, проблеми теперішнього Уряду у Вашингтоні є такі самі як були за президентів Кеннеді і Джансона. Не маючи змоги розв'язати ці проблеми мілітарним шляхом через різні перешкоди внутрішнього і міжнародного характеру, президент Реген мусить прямувати „середньою дорогою“, сповненою небезпечних невпевностей.

Консервативний ПРЕМ'ЄР Франц Йозеф Штраус повернувся з чотирнадцятиднішньої подорожі до Східної Німеччини і заявив, що Східна Німеччина готова зробити нові поступки і приступити до переговорів. В розмовах зі Штраусом, східнонімецький лідер Еріх Гонекер зробив деякі натяки на бажання покращити відносини, особливо в галузі послаблення контролю контактів населення обидвох Німеччин, в галузі пошти, культурних обмінів, наукових зв'язків. Штраус, який відвідав, крім Східної Німеччини, також Польщу і Чехо-Словаччину старався виправдати ціль своєї подорожі.

Наслідки поїздки західнонімецького канцлера Коля до Москви викликали контрверсійні дискусії. Сам Коля і уряд у Бонні заявляють, що вони задоволені з цієї подорожі (навіть „правильні“ міністер-президент Баварії Штраус „похвалив“ Коля). Інші вважають, що ця подорож нічого не принесла і була властиво зайвою. Ще інші (німецькі соціал-демократи) закликають Колю, що він не використав можливостей діяти в напрямку компромісу в переговорах між Америкою і СРСР у Женеві, а значить буде понести частину вини, якщо ці переговори не дадуть позитивного результату. Зрештою, ніби для контролю, дуже швидко після Коля до Москви поїхав представник німецьких соціалістів Бар, відомий своїми советофільськими настроями.

Західноєвропейські й американські реакції на поїздки Коля були радше позитивними. Підкреслюється, що Коля дав зрозуміння своїм московським господарям, що НАТО буде непохитно стояти по боці Америки. Сам Коля у своїх виступах постійно наголошує, що його подорож носила більше інформаційний

М. Платковський

ЧОГО КОЛЬ БУВ У КИЄВІ?

Характер і що він ані не робив якихось нових пропозицій, ані не намагався грати роллю посередника між Москвою і Вашингтоном. Є все ж таки одна справа, яка виходить поза рамки загальних відвідин між Заходом і Сходом. Коль перемовив у Москві про білатеральні відносини між СРСР і Західною Німеччиною, підкреслюючи бажання Бонни затримати добрі, насамперед господарчі, стосунки між Західною Німеччиною і СРСР, незалежно від того, чи буде в швидкому часі знайдено компроміс у справі роззброєння, зокрема щодо питання ракет середнього засягу в Європі.

Ця річ дуже лежить на серці політикам і, може ще більше, індустріям підприємств у Західній Німеччині. Західна Німеччина хоче торгувати із СРСР, обіцяючи собі з цього великі вигоди. І вже деякі німецькі часописи починають згадувати політику Бісмарка, який був прихильником всебічної німецько-російської співпраці. І тому й Коль,

хоч і представився в Москві як непохитний союзник Америки, говорив у Москві досить „лагідно“ і сугерував необхідність зустрічі між Регеном і Андроповим. Значить, все таки заграв до певної міри роллю „посередника“...

Правда у Вашингтоні, як видається, розуміють першодну поставу Москви і нібито не спішають впасти в обійми „ліберального чекіста“, проте і в самій Америці відчувається натиск на президента Регена, щоб він пішов зустріч з нібито компромісним пропозиціям Андропова, який, як до цього часу, ні в чому не змінив своєї твердоді позиції супроти Заходу. Виглядає немовито на парадокс, що це якраз соціаліст, французький президент Міттеран найкраще розуміє підступну гру Москви...

Проте, все попередні міркування несуть хіба лише теоретичний характер. Що станеться в недалекому майбутньому — це залежить передусім від Москви, до чого так чи інакше застосується Захід. Якщо СРСР

переживає справді досить великі, головні господарчі труднощі, то Андропов піде на якийсь компроміс. Надіяється лише на „рух миру“, що мав би спаралізувати спроможність дії деяких держав Заходу, він хіба не може.

Для українців цікава інша річ: візита Коля в Києві. Чого він туди поїхав? І чи це було його власне бажання, чи так йому дорядили московські господарі? Можна думати, що це сталося на бажання Москви, а не з уваги на зацікавлення Коля і його дружини історичними пам'ятками в Києві. Москва могла бути зацікавлена тим, щоб саме німецький канцлер побував у Києві для засвідчення, що в Україні все в порядку, що українці задоволені своїм перебуванням в обіймах „старшого брата“ і що всякі погослови на Заході, нібито в Україні міцнішає боротьба за відновлення своєї незалежності, не відповідають дійсності. Бо ж розмова Коля з шефом комуністичної партії України Шербицьким і головою Ради міністрів УРСР Ляшкою на тему господарських зв'язків між Західною Німеч-

(Закінчення на стор. 4)

о. М.М.Соловй, ЧСВВ

ЦІННА КНИЖКА ПРО КИРИЛО-МЕТОДІВСЬКЕ ХРИСТИАНСТВО

Знайшлися такі, що дуже малознані пересічному вченому чи науковому дослідникові початків християнства. Масою тут на думці джерела і книжки малярської, чеської, словацької чи німецькою мовами. Наші українські вчені дотепер відмовлялися старим, як навіть перестарілим поглядами і теоріями істориків російського походження чи українського з минулого двох століть. І так, погляди митрополита Макарія, Сергія Соловйова, Євгена Голубинського, Михайла Грушевського й інших старших авторів в наших часах повторювали Огієнко, Нагаєвський й інші автори. Наші згадані автори приймали дещо „на кредит“ і не перевіряли своїх поглядів, одідичених від старших від них істориків, доходило до того, що про початки християнства на землях Русі-України курсували не тільки непервні погляди і теорії, але також просто вигадані легенди. О. Ст. Пап у своїй розвідці дуже справно і влучно спростовує деякі такі „легенди“ чи неадекватні теорії. І в тому, якраз, велика наукова вага цієї його розвідки.

Як ми згадали на самому початку, наша рецензія має більш інформаційний характер, отже ми не викладаємо тут у детальний опис чи критичну аналіз авторських тверджень чи авторських критичних аналіз наукових поглядів інших авторів. Однак, читач буде вдячний автору за його знамениті розділи про дату прийняття християнства на Закарпатті.

О. Зінкевич

ГЕНЕРАЛ П. САМУТИН — ВОЯК, СТРАТЕГ, ДОСЛІДНИК

II

Нас, як представників поневоленого народу і кошишніх учасників збройної боротьби, найбільше будуть цікавити зміни, що настали в силу цих революційних процесів — у першодній, у воєнній стратегії й організації збройних сил — СРСР. Беручись за дослідну працю, ген. П. Самутин усвідомлював собі труднощі, з якими йому доведеться зустрітись. „Ми не диспонуємо жодним апаратом, — писав він (там же), — що займається вивченням чужих збройних сил, на це нам бракує відповідних матеріальних засобів та приготування до цього спеціально вишкolenних кадрів, і тому наші відомості не претендують на повноту і непомилкову докладність“.

Читаючи тепер статті у всіх періодичних виданнях, слухаючи вісті в радіопередачах і на телебаченні про питання ядерної зброї, на що ставлять головний наголос ЗСА, СРСР і деякі інші країни, — це в 1970 році ген. П. Самутин передбачав, що до такої ядерної конфронтації великодержави скоріше пізніше мусити дійти. Про це він писав: „З точки зору засобів збройної боротьби Третя світова війна буде передусім ракетно-ядерною війною. Головним засобом для досягнення цілей війни, рішення стратегічних і оперативних задач стануть ракети з ядерним зарядом. У зв'язку з цим — керівним видом збройних сил будуть ракетні війська стратегічного призначення, а ролі й призначення інших видів збройних сил докорінно зміняться... Основним засобом ведення війни будуть змасовані ракетно-ядерні удари, ведені з метою знищення можливостей ядерного нападу агресора і одночасно масового руйнування і знищення життєвоважливих для ворога об'єктів, що складають його воєнну й економічну міць, зламання волі ворога до спротиву і досягнення перемоги в можливо короткий час. Центр ваги всієї збройної боротьби в цих умовах буде пересунений із зони бойового фронту сторін, як було в минулій війні, в

глибину розташування ворога, включаючи найбільш віддалені райони“ („Вісті комбатанта“, ч. 5, 1969 р.).

У підході й розумінні цих справ створюється дуже цікавий феномен: те про що говорив і писав ген. Самутин 14 років тому, точно про це саме говорить тепер президент ЗСА Р. Реген, домагаючись апарати на будови нових ядерних ракет і на їх стратегічне розташування в Європі і на території самих ЗСА. „Тому, що сучасні засоби збройної боротьби дозволяють досягти виключно великих цілей в найкоротший час, вирішальне значення для наслідків війни буде мати її початковий період. При цьому головною проблемою вважається готовість і спосіб надійного забезпечення і перемоги в несподіваному ядерному нападі, а також способів зриву агресивних замірів ворога шляхом своєчасного нанесення по ньому нищівного удару“ (там же). Ці висновки й погляди ген. П. Самутина майже дослівно перекутують з теперішніми заявами през. Р. Регена, які, власне, не є його особистими поглядами, а поглядами і концепцією американського генерального штабу.

Узагальнення стратегії від політики ген. П. Самутин розцінював, як вирішальний чинник в укладі сил майбутнього (і теперішнього) світу. Цьому питанню він присвячував дуже багато уваги майже у всіх своїх статтях. „Призначення війни згідно з політикою, ми визначаємо взаємодією воєнної стратегії і політики, — пише він про трактування цього питання марксистським вченням, тоді, як Західний демократичний світ бачить це питання по-іншому, — не в політиці, яку проводять держави, а в „психологічній будові людини“, в перенаселенні земної кулі та раціональній геополітиці і т. д.“ Цьому питанню ген. П. Самутин присвятив серію статей п. з. „Стратегія і політика“, які є дуже важливою студією, чи не єдиною серед українських дослідників. Він виходив із задоволення, що нам потрібне знання і докладна аналіза військово-мілітарної дійсності й укладу сил у сучасному світі з огляду на те, що до міжнародного конфлікту мусити дійти і щоб знати, яку роллю у такому конфлікті відіграватиме Україна і який може бути її технічний і військовий потенціал, який вона мала б відігравати якусь, може й вирішальну роллю у такому конфлікті. Тому політика (справжня політика) завжди відігравала дуже важливу роллю у житті кожного народу... Політика, — писав ген. П. Самутин („Вісті комбатанта“, ч. 9,

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про оптимізм і песимізм

Немає нічого кращого за спокійну, ширшу розмову в літньому затишку, коли ніхто не поспішає, не перериває думки телефон, чи телевізія а діти не ставлять десятків питань, на які мусите „зразу“ відповісти.

Здається, тепер куди краще, як давнішими роками, вміємо всі оцінити спокійну розмову, бо щораз менше, звичайно, масою для неї часу, охоти, а то і партнерів.

Тому, побувавши тепер декілька днів в українському вакаційному resortі, я з приємністю переводила довіг години на конверсації, в якій була часом більше слухачем, як співрозмовником. Але коли вашими товаришами бесіди є молоді люди, вам хочеться послухати їхню думку, їхні заваги до сьогоденного нашого буття, а не доконче виходити зі своїми поглядами.

А думки були цікаві, заваги правильні та з них можна було не одне навчитися і не одним покористуватися.

Здається, що ми не завжди доцільно погляди молодого нашого покоління і замало з ними розмовляємо. Тут, як і в інших ділянках, бракує між нами повної комунікації, а на деякі справи маємо такі різні погляди та бачимо проблеми з різних боків. Це відчула я особливо, коли наша розмова несподівано сплинула на фейлетонах „Про це і те“.

І я довідалася, що ці фейлетони мають серед молодшого покоління багато читачів, тому що затркують актуальні життєві проблеми. Але це більшою несподіванкою було для мене ствердження моїх співрозмовників, що в більшості ці

фейлетони кінчають песимістично, а вони радше хотіли б бачити оптимістичні закінчення у цих міркуваннях на тему наших шоденних питань чи проблем. Ні, в ніякому випадку вони не бажали „прикрашати“, яке зауважують у нашій пресі, але їм хочеться, щоб їх хтось таки підтримував на дусі, зокрема коли йдеться про майбутнє нашої громади та наших чергових поколінь.

Щі, шире висказані критичні, думки, переслідували мене у поворотній дорозі і ідилічного вакаційного чакутка та і досі не дають спокою.

Можє справді ми, ті, які тримаємо руку на живчику українського життя бачимо більше надоліків, як успіхів? А може саме теперішні обставини, які своєю абсурдністю можуть захитати найбільшого життєвого оптиміста, залишають слід навіть на таких фейлетонах?

Для власної оборони треба, однак, заважити, що дуже часто реалізм і песимізм знаходяться дуже тісно біля себе, так що важко їх розмежувати. Часто також приходять бажання існуючі факти вивести на світло денне, щоб шим спонукати читачів застановитися над проблемою та на неї зреагувати. А що наше сьогодення не є надто рожеве, то і висновки бувають песимістичні.

О-КА

Сліди

Однієї ночі чоловікові приснився сон. Снилось йому, що він із Господом Богом мандрує вздовж морського побережжя. А по небу змигали різні сцени з його життя. У кожній сцені він завважував у піску дві пари відбиток сліди: одна належала йому, а друга — Господеві.

І коли перед ним спалахнула остання сцена з його життя, він глянув назад на сліди піску. І завважив, що часто, вздовж його життєвого шляху, є тільки одна пара відбиток сліди. Він також завважив, що це траплялось якраз у найважливіших і найсумніших хвилинах його життя.

Глибоко стурбований, він поспитав Господа Бога:

„Господи, тоді, коли я рішився слідувати за Тобою. Ти мені сказав, що ввесь час йтимеш зі мною. Однак я завважив, що в найбільш турботливому часі мого життя появлялася тільки одна пара відбиток сліди. Я не можу збагнути, чому, коли саме я Тебе найбільше потребував, Ти мене залишав“.

І Господь відповів: „Мій сину, моя найдорожча дитино, я люблю тебе і ніколи тебе не залишу. І в часі твоїх випробувань і страждань, коли ти бачив тільки одну пару сліди, — це було тоді, коли я тебе ніс“.

Автор невідомий
(Переклад з англійського)

ЗАХІДНІ КОРЕСПОНДЕНТИ повідомляють з театру воєнних дій між Іраном і Іраком, що в середу, 27-го липня, іранське командування дозволило західним кореспондентам відвідати фронт боїв чотири, п'ять миль від кордону на іранській території. Іранське командування хотіло показати, що наступ іранських військ розвивається успішно, а іракці відступають. Кореспонденти були чотири милі в глибині іранської території в околицях села Раят у курдських горах. Ім також показали невелику групу іранських полонених. Над гірським тереном боїв часто пролітали військові літаки і вертольоти то одної, то другої воюючої сторони.

1969 р.), — враховує вимоги і плани стратегії як також можливості держави“. Для всякого успіху і в першу чергу мілітарного потрібно, „створення сприятливих умов в дипломатичному, економічному й морально-політичному відношенні“.

Генерал П. Самутин добре розумів пов'язаність дипломатії із стратегією, зокрема з воєнною стратегією. Цю пов'язаність ми, українці, недоцінюємо, а наш політичний світ на них не звертає, мабуть, жадної уваги. Це, мабуть, і є причиною нашої бездержавності. „Зовнішньополітична підготовка до війни (а в нашому українському випадку — підготовка до визвольної боротьби), — писав він, — включало а себе такі міри, як створення союзів, формування коаліції держав, забезпечення неутралітету сусідніх держав. Тут відкривається широке поле діяльності нашої дипломатії, яка, борючись за скріплення міжнародного становища своєї держави, постійно враховує інтереси її безпеки, узгоджуючи з вимогами воєнної стратегії“. Виходячи з такого логічного переконання ген. П. Самутин торкається нашої дипломатії і воєнної стратегії часів визвольних Змагань 1919 років. Про це він пише: „Як негативний приклад праці дипломатії — це наша боротьба кінця 1918 і ший 1919 рік. Хоч ця боротьба проходила в специфічних умовах, нашої дипломатії не пощастило створити відповідних умов для воєнної стратегії. Помінаючи масу інших причин, це була чи не найголовніша причина нашої програгані“.

Тому, що це питання має для нас тепер і завжди буде мати дуже важливе значення і тому, що майже ніхто у нас тек не дивився на питання нашої поразки, як на це дивився ген. П. Самутин, ми дозволимо собі процитувати довший уривок із цієї його праці.

Далі про це питання (нашої програгані) він пише: „Цілі, ставлені політикою нашої воєнної стратегії, були не реальні і часто носили лише тимчасовий пропагандистський характер. Наша дипломатія повинна була прямувати до висмілювання одного з фронтів, таким фронтом безперечно був західний фронт — цебто Польща, і такі можливості існували. Ліквідація цього фронту в 1920 р. була спіненою. Ми були обесилени й вичерпані. Наша воєнна стратегія не могла виступити в ролі рівноправного партне-

(Закінчення на стор. 3)

Генерал П. Самутин...

(Закінчення зі ст. 2)



сл. п. ген Петро Самутин

ра з нашим союзником. Наша політика не могла забезпечити вимог воєнної стратегії, вона (політика) не могла мобілізувати максимум людських сил і матеріальних засобів для забезпечення дій наших збройних сил. Це пізнання військовий потягнув за собою ще більшу трагедію, величезну загибелі західний фронт, ми одночасно виселили наших західних сусідів. Цього можна було запобігти при добрій волі на рік раніше. Наш союзник Польща теж не врахував своїх сил і можливостей, він (союзник) у великій мірі спричинився до обезсилення нас і тим самим, в підсумку і себе. У воєнну стратегію нашого союзника, свідомо чи не свідомо, був включений елемент авантюри. Наслідки всім відомі. Обидва народи — України і Польщі — дуже дорого заплатили за це, та не відомо, як довго це будуть платити. Якщо витягнемо відповідні висновки на майбутнє — це буде корисним для обох сусідів".

Так чітко й логічно мало хто серед наших політиків міг представити причини нашої програ в Визвольних Змаганнях. Це стосується і до української воєнно-стратегічної ситуації під час останньої Другої світової війни, коли УПА і все українство опинилося без фактичних союзників. Не лише всі майже наші сусіди були нашими ворогами, з якими нам доводилося воювати, але й фронт боротьби, у майже безвихідній ситуації, наші керівники перенесли і на внутрішній фронт взаємного поборювання. Як німі так і російські більшовики хотіли використати нас для своїх імперських цілей, а не для того, щоб допомогти нам у боротьбі за незалежність і державність.

Ще більш трагічною і непередбаченою була наша політика та її вплив на воєнну стратегію періоду 1939-1945 років, — писав ген. П. Самутин (там же). Історія нас тяжко покарала, що не дала нам людини, яка шукала б політичний розв'язок поза гітлерівською Німеччиною. Єдиний світлий момент боротьби — це дії УПА — воєнна стратегія якої чекала на своїх істориків".

Читаючи праці ген. П. Самутин про стратегію і політику, кожного читачеві стане очевидним, що це мистецтво ми ще не засвоїли, і помилки, які ми робили протягом століть, робимо і тепер, опинившись на Заході. Голосу про потребу ліквідації „фронту“ з нашими сусідами у нас не чути, або він дуже слабкий. І навіпаки, в ім'я преріжних „принципів“, прикритих патріотичною фразеологією, у нас поглиблюється конфліктна ситуація чи то з поляками чи з жидками, що вказує на нашу політичну неграмотність і донкіхотську ментальність, коли ми не вміли збагнути важливості й питомої ваги у існуючій світовій ситуації жидів чи поляків.

Хоч на території України не відбувається тепер війна, все ж, як довго народ поневолений, так довго він перебуватиме у воєнному стані зі своїм окупантом, і саме тут стратегія відіграє переважну роль, що з таким притиском завжди наголошував ген. П. Самутин: „В часі війни політика дуже часто змушує узгоджувати свої дії з тим, в якій мірі ці дії сприяють досягненню стратегічних результатів, котрі доповнюють в остаточному розрахунку до досягнення політичних цілей у війні... Дипломатія, керуючи всі зусилля на те, щоб об'єднати досягнення стратегічних цілей, може добитися союзу з державою, котра була до цього часу по боці ворога. Для воєнної стратегії це буде дуже важливий фактор, що об'єднує виконання положень на неї завдань“ (там же).

Як бачимо у дипломатії різні „принципи“ (навколо яких у нас дуже часто ведеться затижна внутрішня боротьба) відходять на другий план, коли, наприклад, хочеться колишнього ворога поставити спочатку в нестральну позицію, а пізніше перемістити навіть у приятелів!).

„Спільність“ західно-європейських країн, де колишні вороги по обох боках барикади, об'єдналися у відповідні коаліції (НАТО) з однієї сторони і країни Варшавського блоку — з другої можна було досягнути, за словами ген. П. Самутин, „за рахунок компромісів“.

взаємних поступок, або тиску з боку більш сильних держав“ (там же).

Пішучи про розвиток радянських збройних сил у післявоєнний період 1945-1969 роках („Вісті комбатанта“ ч. 2, 1970 р.), ген. П. Самутин висловив дуже цікаві думки відносно розвідки. Хоч автор цих рядків цілком відкидає з принципу і з глибокого переконання потребу втягати українські групи й організації у співпрацю з різними розвідувальними органами навіть прихильних нам країн, зате він палкий прихильник потреби вивчення не лише нашого ворога (через його публікації чи навіть безпосередні зустрічі), але й ситуації України сучасності. Якщо б наші політичні діячі серйозно поставилися до цього питання, то напевно ми уникнули б багатьох закидів і контрзакидів, зайвих полемік на сторінках нашої емігрантської преси, різних підозрін, що випливає з цілковитого незнання й неохочіння знати цю справу. Ген. П. Самутин на практиці здійснював те, що проповідував: вивчення збройних сил СССР, його воєнної стратегії і дипломатії. Ми сумніваємося, чи хтось інший з українців на Заході зібрав таку багату літературу з цього питання, як він. Це була його особиста „розвідка“ — дослідження цього питання. Про це він писав („Вісті комбатанта“ ч. 2, 1970 р.): „Коли на фронтах замовкають гармати — тоді розпочинається боротьба сил, що у військовій термінології називається „розвідка“...“

Тепер апарат розвідки служби охоплює не лише

збройні сили передбаченого ворога чи ворогів, але немає такої галузі життя, якою не цікавився б цей страшний апарат. Ми, українці, до обох термінів того апарату ставимось з якимось упередженням і навіть презирством, хоч напевно здаємо собі справу, що на ньому держаться імперії та на підставі зібраних ним відомостей приймаються всі політичні рішення під час миру й війни. Для того, щоб вести війну чи мирні взаємини, треба знати свого противника краще, як самого себе. Від цього залежить успіх... Поки існує людство з його різними суспільними устроями і системами, коли йде боротьба за „бути чи не бути“ цілим народам — мусимо сприймати війну, як закономірне явище, а розвідку як авангард цього явища“.

З цих питань, про які була мова вище, багато дечого і повчально написав ген. П. Самутин, що варто було б знати кожному з наших політичних і суспільно-громадських діячів. Дуже допоміжним було б, коли б комбатантські організації поділяли, щоб писання ген. П. Самутин були видані окремою збіркою.

Генерал П. Самутин — історик

Крім аналітично-дослідницьких праць, ген. П. Самутин написав багато праць з історії українських збройних сил (на жаль, вони не вийшли окремою книжкою). До таких праць слід зарахувати: „Хронологічні дати VI-ої Січової Стрілецької Дивізії“ („Вісті комбатанта“ ч. 5, 1970 р.), „VI Січово-стрілецька дивізія, організація в Бересті і похід на Київ у 1920 р.“ („Вісті комбатанта“ ч. 5, 1971 р.), „Командний склад VI-ої Січової Стрілецької Дивізії 1920 р.“ („Вісті комбатанта“ ч. 2, 1974 р.; ч. 3-4, 5, 1974 р.; ч. 1, 2, 3-4, 1975 р.) і інші.

Ще не минуло й року, як від нас відійшов сл. п. ген. Петро Самутин. Багато з нас мабуть, і не усвідомлюють собі, якої великої втрати зазнало українство з його смертю. Також багато з нас, а зокрема наші політичні організації, не усвідомлювали собі, скільки користі ім у їхній діяльності він міг принести. Він напевно був би служив їм своїм знанням і своїм досвідом, але напевно не став би членом тієї чи іншої політичної чи ідеологічної групи. І тим він різнився від багатьох інших: він піднісся вище від багатьох своїх сучасників і зумів багато краще бачити наші загальноукраїнські проблеми й шукати їхньої нелегкої розв'язки. Свідомо, і з принципу, ген. П. Самутин не втручався у наші внутрішні конфліктні ситуації. Він не втручався у зайву полеміку (яка часом і потрібна), хоч не раз стискалося до болю його серце, коли бачив нелогічні, нерациональні, самовбивчі вчинки деяких наших діячів. Уважав, що він вояк і таким мусить залишитися до кінця свого життя і не втрачати в політику, де йому не місце.

Генерал П. Самутин знав, де наш ворог і куди слід спрямовувати наші удари. Знав, як ворог (внутрішній чи зовнішній) намагався відвернути нашу увагу від основного і спрямовувати на другорядне, щоб підважити нашу силу і здатність на великі речі. Бачити це — було незвичною прикметою ген. П. Самутин, чого слід багатьом з нас учитися у Покійника.

Закінчити цю статтю хочеться власними словами ген. П. Самутин з вступу до його праці „Українські збройні сили в роки 1920“ („Альманах Українського Народного Союзу на ювілейний рік 1968“), які стосуються багатьох його побратимів зброї, а так само і до нього самого: „... відійшли в кращий світ наші зверхники, впали на полі бою їхні підлеглі, наші побратими зброї. Доживають свого віку ті, що перші взяли за зброю в 1917-му році, відходять вже й ті, що пішли нашими слідами і продовжували боротьбу. На протязі 50-ох років не було дня, ані хвилини, щоб не клялися жертви на вівтар України“.

„Коли доля присудить і Всевисшій Творець допоможе, зберуться старі вояки в день надзвичайного свята, і хочеться вірити, що зберуться так, як 50 років тому збиралися на полі бою — ставали плече-в-плече і не питали, з яких земель хто походить, в якого Бога вірити, до якої партії належить. Зберуться ліві й праві. Республіканці, гетьманці, діти різних областей і члени всіх партій. На ім'я ім: Українці! Зберуться всі, як одна велика родина вояків, як неперушна скеля, перед якою стоїть єдина велика мета: Українська Держава!“

Зберемося всі, щоб віддати у глибокій покорі поклін українському Невідомому Воякові, який склав найбільшу жертву на вівтарі України, віддамо доземний поклін і тіням наших зверхників, що відійшли в кращий світ, залишивши нам глибоку ідею і віру, в те, що розпочате ними буде завершене. Звельчимо і тих старих вояків, що ще живуть серед нас і своїми постатями пригадують нам оті минулі часи“.

Це було кредо й велике бажання сл. п. ген. П. Самутин. Минути часи, може довгі роки, і хочеться вірити, що мрія Покійного здійсниться.



Карпатський
Лещетарський
Клуб —
Нью Йорк

В дні 6-го і 7-го серпня 1983 року
на кортах СОЮЗІВКИ

ТЕНІСОВИЙ ТУРНІР

у ПОДВІЙНИЙ ГРІ (чоловіків і юнаків)
та у МІШАНИЙ ГРІ

ЗА НАГОРОДИ СОЮЗІВКИ

- Початок подвійних гор чоловіків в суботу, 6-го серпня, год. 10-та рано. Подвійних гор юнаків і мішаних пар год. 1-ша по полудні (субота).
- Вписове \$4.00 від особи.
- Особиста реєстрація змагань на Союзівці — година перед початком змагань.
- Приміщення просить замовляти через Управу Союзівки.

Souyuzivka UNA Estate
Kerhonkson, N.Y. 12446
Tel: (914) 626-5641

Заслужений український священик

Наша парафія св. Володимира і Ольги в Чикаго святкує цього року два великі ювілеї: 15-ліття свого існування і 30-ліття священства свого настоятеля о. митратора Маріяна Бутринського. Ці два ювілеї тісно пов'язані один з одним, бо після св. п. о. крилошанина Павла Джулишанського о. Маріян став не лише живим уособленням цієї парафії, став її душою, виявом всіх наших змагань, ідей, мрії і сподівань.

Сьогодні кожний священик заслуговує на нашу пошану і вдячність, як Божий посланець і великий добродій людства. Але між священиками, є ще особливий вибірний з багатьох талантами, яким Боже Провидіння призначило окрему роль у Церкві і народі.

Без пересадки і перебільшування фактів можемо сміло сказати, що таким надзвичайним Божим вибором є наш Ювілей, митрофорний протоієрей о. М. Бутринський. Особливим зарядженням Божого Провидіння о. митратора М. Бутринський перебрав провід нашої парафії й йому у великій мірі завдячуємо незвичайний розвиток цієї парафії, що вона стала своєрідним місцем процвітання українського релігійного духу і пам'ятником помісності.

Через нашу парафію зміг о. Ювілей залучити на цілу українську діаспору своїми талантами й окремими харизмами: як золотословний розумний проповідник і організатор, як ревний послідовник світливих ідей Блаженнішого Патріярха Йосифа, як миротворець, що потрапив гоїти рани конфліктів, роздорів і ненависті, як виховник дітей і молоді, як любитель східного обряду і наших традицій, як здібний журналіст, і ще багато похвальних прикмет могли б знайти в цього заслуженого священика.

Але мені здається, що особливим завданням, чи навіть окремим покликанням є бути українським священиком, священиком-патріотом і продовжувати славі традиції Шашкевичів, Устияновичів, Лепких, включаючи також свій власний священний рід на рідних землях. Християнський патріотизм — це дуже велика релігійна чеснота, дуже зазедбана сьогодні, а навіть злегка занадана і осміяна.

Ідеалом сьогоднішнього західного світу є космополітизм, універсалізм, соціалізм, масонерія, а навіть і комунізм, тільки, борони Боже, не патріотизм, який вважається джерелом всякого зла. Ці шкідливі, нігілістичні ідеології проникають також і до духовних семінарій і богословських факультетів, так що молоді питомці є не раз духовно розгублені і не знають, яким шляхом мають йти.

І якраз о. митратор М. Бутринський прикладом свого життя вчить їх того священного українського патріотизму, цієї громадської настанови традиційного українського священика, який турбується не тільки вічним, але і доцільним добром свого народу. На це звернув увагу у своєму привіті на святочному бенкеті о. Андрій Чирівський, молодий священик і вихованець о. Ювілята, і підкреслив, що „о. Маріян Бутринський навчав нас (тобто молодих священиків) бути українськими священиками“.

Отець Ювілей походить із заслуженої священничої родини; священиками були його дід і батько. Релігійно-патріотична атмосфера родинного дому, просякнута духом молитви, старинних церковних і народних традицій, овіяна гомоном дзвінів і церковних пісень, освічена близькістю старенької сільської церкви, напевно, залишила незатертий знак у серці молодого юнака.

Ані воєнні хуртовини у рядах Української Дивізії і тяжкі роки неволі, ані примани і перспективи повноцінного сучасного життя, ані світська кар'єра і бажання слави та мистку не зуміли звести його на манівці, віддалити від призначеної йому мети. Отець Маріян одержав Тайну Священства 14-го червня 1953 року в Монтреалі з рук Преосвященного Владика Ізидора Боревського. Цікаво, що саме в той день більшовицький уряд заборонив батькові о. Марі



Отець М. Бутринський

яна виконувати священничі функції, які з волі Божого Провидіння перебрав його рідний син.

Довгі роки душпастирськ о. Маріян в Канаді, а 4-го грудня 1970 року, на самий пражник Входу в Храм Пресвятої Богородиці, о. Ювілей ввійшов у наш храм, який ще тоді приміщувався в православному кафедральному соборі св. князя Володимира, і започаткував нову добу в житті нашої парафії як її настоятель, опікун, учитель і духовний батько.

Із молодечим запалом та ентузіазмом кинувся о. Маріян у вир праці, потягаючи також інших своїх добрим прикладом і палким словом. Не було, здається, ні одної ділянки парафіяльного життя, якою він не цікавився б, не було організації, яку він не відвідував би, щоб почитати і порадити.

Отець Ювілей перебрав редакцію „Церковного Вісника“, розпочав парафіальну радіоаудію „Неділний Дзвін“, вчить релігію у школі українознавства, багато часу і уваги присвячує розвитку наших парафіяльних хорів, „Прометей“ і чоловічий, та Театральний

Студії. Не тільки в церкві і парафії, але в цілій нашій українській громаді став о. Маріян Бутринський загальновідомою, шанованою і любленою особою. Немає, здається, ні одної імпреси, релігійної чи національної, немає громадських сходів, чи доповідей, на яких не було б. о. Маріяна, цього прикладного українського священика, священика-громадянина і патріота.

Найважливішим завданням нашого о. настоятеля було здвигнення нового храму, який був би гідним репрезентантом нашої церковної ідеології. Пильно доглядав о. Маріян всі с. дари, зв'язані з будовою і розмілюванням нового собору. І тут ще раз виявився його незвичайний організаційно-практичний хист, мистецький смак і відчуття обрядового духу. Великим тріумфом для о. Маріяна і цілої нашої парафії було вчорашнє посвячення новоздвигненого собору Блаженнішим Патріярхом Йосифом при участі св. п. Владика Ярослава Табара, інших Владиків та багатьох церковних і світських представників, наших і чужих. Це відбулося 10 років тому, 20-го травня 1973 року.

Другий раз відвідав наш собор Блаженніший Патріярх 27-го вересня 1976 року на пражник Воздвиження Чесного Хреста. Тоді також за свої великі заслуги одержав о. настоятель від Блаженнішого Патріярха найвище священиче відзначення — гідність митрофорного протоієрея.

Тут треба також пригадати, що о. митратор Бутринський є автором „Молитви за Патріярха“, це він уложив слова цього Патріяршого гимну. У травні 1973 року наш хор „Прометей“ перший раз заспівав цей гимн на привітанні Блаженнішого Патріярха. О. Маріян розповсюджував Патріярший гимн не тільки по наших парафіях, але також у Римі в 1973 і 1975 роках вчав наших прочан співати його. Ця пісня-молитва стала тепер нашим другим церковним гимном і виявом по місного духу нашої Церкви.

Парафія св. Володимира і Ольги належно оцінює всю цю велетенську працю і посвяту, і тому в суботу, 18-го червня, вчорашнім святочним відзначенням 30-ліття священнослужіння свого отця настоятеля. В 4-й год. по полудні о. Ювілей відсвяткував соборно з іншими священиками Благодарну Божественну Літургію у присутності нашого Владика, єпископа Іннокентія. Дякуював гості з Канади о. дякон П. Івахів. На Літургії співали хор „Прометей“ піддиригують нтурго проф. Р. Андрушка.

Не зважаючи на літній вакаційний час і гарячу погоду, багато людей прийшло на Службу Божу, щоби щиро подякувати Господеві за всі ласки та помолитися за щільні успіхи та здоров'я о. Ювілята. У своїй проповіді Владика Іннокентія вказав

ПОВІДОМЛЕННЯ

Повідомляю, що для 6-го СЕРПНЯ 1983 року (СУБОТА), о год. 9-й рано відбудеться

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА

на могили

сл. п. ІРИНИ КОСТИВ

в Бавнд Бруку, Н. Дж., на яке запрошую друзів і Знайомих

СИМОН — муж



Ділимось сумною вісткою, що ранком, дня 28-го липня 1983 р. упокоїлася в Бозі

бл. п.

ІРЕНА ЗАЯЦЬ-ДОЛЬНИЦЬКА

нар. 1896 р. в Гологорох, Золочівщина, була учителька Музичного Інституту в Ньюарку, Н. Дж.

ПАРАСТАС — в п'ятницю, 29-го липня 1983 р., о год. 8-й веч. в пох. заведенню Литваня 1600 Stuyvesant Ave. Union, N. J.
ПОХОРОН — в суботу, 30-го липня 1983 р., о год. 9:30 рано з церкви Св. Івана Хрестителя в Ньюарку на цвинтар Св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

ІГОР І СТЕФАНІЯ ЗАЯЦЬ — син з дружиною
ЯРКО І СТЕФАН — внуки
СОНЯ ДОЛЬНИЦЬКА — братова
Родина КОСТЕВИЧІВ та ближча і дальша родина на Україні.



Ділимось сумною вісткою, що дня 28-го липня 1983 р. в ранніх годинах в своєму домі по довгій та тяжкій недозі, з Болі Всевисшнього відійшов у Вічність, заосмотрений Найсвятішими Тайнами наш Найдорожчий Муж, Батько, Дідко і Прадідо

сл. п.

ВОЛОДИМИР ВАДЮК
ЛУЦЬКИЙ

на 89-му році трудовитого життя, колишній власник Яблонова, активний член Гетьманської Організації та член Хліборобської Палати.

ПАРАСТАС — відправиться в п'ятницю, 29-го липня 1983 р. о год. 7:30 веч. в Schisler Funeral Home, 2119 Washington Ave., Northampton, Pa.

ПОХОРОНИ ВІДПРАВИ — в суботу, 30-го липня 1983 р. о год. 9-й рано з похоронного заведення до української католицької церкви св. Івана Хрестителя при Newport Ave. в Нортгемптоні, Па.

В глибокому смутку:

дружина — МИРОСЛАВА
дочки — ІРЕНА БАЧИНСЬКА
НАДІЯ ЦЕГЕЛЬСЬКА з мужем ЮРІЕМ
ХРИСТИНА ГУК з мужем д-ром ЯРОМИРОМ
МАРТА КУЛІШЕНКО з мужем інж. ЮРІЕМ
внуки — ІВАНКА БАЧИНСЬКА КЛОЗ з дітьми КАТЕЮ І ДАVIDОМ
РЕНА ЦЕГЕЛЬСЬКА ЦОК з мужем інж. ОЛЕГОМ
і сином СТЕФАНЧИКОМ
АНЯ, ДАНУСЯ І ПЛЯЦ ЦЕГЕЛЬСЬКІ
ТАНЯ, ЛЕСЯ І ЮРКО КУЛІШЕНКИ
ЛЕСИК І АНДРЕЯ ГУКИ
сестра — НАТАЛІЯ СТЕРНЮК з мужем д-ром БОГДАНОМ
та дочкою МАРТОЮ
братанок — д-р ЮРІЙ ЛУЦЬКИЙ з родиною
братанка — МАРТА СПЕРА з мужем
родини — БІЛИНСЬКИХ, СВИСТЕЛІВ, КАЛЬБІВ
швагерка — МАРІЯ ГОРОДИСЬКА ТЕЛОК
швагери — БОРИС, БОГДАН та д-р ЗЕНОН ГОРОДИСЬКИЙ з родиною
та родини БОЙКІВ, ЩЕРБІВ, ГОРДИНСЬКИХ, ЛУЦЬКИХ,
КВІТКОВСЬКИХ, МАРКОВСЬКИХ, БІГУСІВ
та матері зятів — д-р СТЕФАН ГУК І МАРІЯ ПОЛЕНКО

Замість квітів просимо складати пожертви на церкву в Лорді або Гетьманської Організації.

Нема то як на Союзівці!



Осели
Українського
Народного
Союзу
в Кетскильських горах
біля м. Кергонксон, Н. Й.

П'ятниця, 5-го серпня, 9:30 веч.
ЗАБАВА. Оркестра „АЛІК І ДОРКО“

Субота, 6-го серпня, 8:30 веч.
КОНЦЕРТ:
ХОР „ДУМКА“ — Нью Йорк
диригент — СЕМЕН КОМІРНІЙ
10:00 веч. ЗАБАВА
Оркестра — „АЛІК І ДОРКО“

Неділя, 7-го серпня
МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА —
ІРЕНА ФЕДИШИН

Конферансьє: АНЯ ДИДИК

SOYUZIVKA UNA ESTATE
Foordemore Rd. • Kerhonkson, N. Y. 12446
or call (914) 626-5641

Зустріч закарпатців

У наших громадах увійшло в добрий звичай, що люди з певних околиць узгоджують спільні зустрічі та підкають між собою друзів з земляцької взаємності.

Карпатський Союз, земляцька організація закарпатців в Америці також скликає в дні 27-28-го серпня п.р. на оселі Українського Братського Союзу „Вер-

ховина" Зустріч закарпатців і прихильників.

Беручи під увагу й досі нагальною територіальною претензією наших сусідів, є вказання постійно розробляти українську соборнодержавну концепцію та виділяти в її напрямі наші історичні аргументи.

Тому, крім товариської програми, включено згадки, передбачені такі доповіді: д-р В. Шандор „Закарпаття й Мадяризм в історичному аспекті"; д-р Ю. Химиченко „Розвиток українського націоналізму на Закарпатті"; д-р М. Купчинський „Закарпатський Союз на тлі сучасності та його завдання".

Після кожної доповіді будуть питання й дискусія.

Ярослав Чумак
УКРАЇНСЬКЕ
ДОШКІЛЛЯ

Збірник виховних матеріалів для української родини і дитячих садків.

Ціна: \$21.50 з пересилкою. Мешканці штату Нью-Джерсі зобов'язані платити 5% з державного податку. SVOBODA BOOK STORE, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Не дарунок для дітей!



ЖУРНАЛ ДЛЯ ДІТЕЙ КОЖНОГО ВІКУ

- НЕ ВИТРАЧАЙТЕ ГРОШЕЙ НА НЕПОТРІБНІ ЗАКУПИ ДЛЯ ДІТЕЙ!
- НЕ РОБІТЬ КРИВДИ ДІТЯМ — ВЖУКАМ!
- ПЕРЕДПЛАТІТЬ!

І кожен місяць виходить кожного місяця у Видавництві „Свобода" закладом Українського Народного Союзу. Редактор Колегія. Річна передплата в США — \$8.00, в інших країнах — рівновартість цієї суми. Для членів УНС — \$5.00 дол. Ціна окремого числа 75 центів. Ціна подвійного числа — 1.00 долар.

„THE RAINBOW" — „VESELKA"

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

ЦІНИ ОГолошень

у щоденнику „Свобода" та у „Ukrainian Weekly"

З уваги на підвищення поштової оплати (понад 100%) за висилку „Свободи" та „Українського Тижневика", як також поважний зріст цін паперу та інших друкарських матеріалів, Адміністрація „Свободи" була змушена підняти ціни оголошень.

ЦІНИ ОГолошень у щоденнику „СВОБОДА"

| | |
|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------|
| 1 інч через одну шпальту — за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки | \$ 6.00 |
| 1 інч через одну шпальту — за приватні концерти, бізнесові оголошення (забави, фестивали, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) | \$10.00 |
| Оголошення на 8 шпальт, без огляду на їх зміст по кожній інч (1 інч x 8 шпальт) | \$10.00 |

Якщо до оголошення включається знімок — коштуватиме додатково:

| | |
|---------------------------------|---------|
| Фоторепродукція на одну шпальту | \$ 8.00 |
| Фоторепродукція на дві шпальти | \$10.00 |
| Фоторепродукція на три шпальти | \$12.00 |

Оголошення на чергове число мусить впасти до Адміністрації 2 дні перед появою числа.

ЦІНИ ОГолошень в англомовному тижневику UKRAINIAN WEEKLY (НЕДІЛЬНЕ ВИДАННЯ)

| | |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------|
| 1 інч через одну шпальту — за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки | \$ 6.00 |
| 1 інч через одну шпальту — за приватні концерти, бізнесові оголошення (забави, фестивали, пікніки, бенкети, банки, продаж домів, і т. д.) | \$10.00 |

Оголошення на чергове, недільне видання, мусить впасти до Адміністрації до ПОНЕДІЛКА.

Телефонно оголошень НЕ ПРИЙМАЄТЬСЯ, тільки у нагалих випадках. Посвідки заплачених рахунків за оголошення висилаємо тільки на спеціальне прохання.

THE UKRAINIAN WEEKLY

We give you the WHOLE picture.



disident news • commentary • politics • editorials • interviews • people • reviews • community news
the arts • scholarship • church affairs • sports • preview of events • special features

Can you afford not to subscribe?

I would like to subscribe to The Ukrainian Weekly for _____ year(s).
(Subscription rates: \$5 per year for UNA members, \$8 for non-members.)

Name _____ Address _____ City _____ State _____ Zip _____

UNA member: ☐ yes ☐ no
☐ Payment enclosed ☐ Bill me

THE Ukrainian Weekly

30 Montgomery St. ■ Jersey City, N.J. 07302

Чого Коль був...

(Закінчення зі ст. 2)

ччиною і СССР хіба не були потрібні, якщо все рішас Москва, а не Київ, про що дуже добре мусить знати канцлер Коль.

Автор цієї статті не раз у попередніх статтях зазначав, що українське питання так ніби зовсім не існує для німецької політики. А тому, певно, Коль не зважав на те, які почуття будуть мати українці, якщо канцлер Німеччини приїде до Києва. Чи не думали українці про те, що гітлерівська Німеччина принесла в Україну жахливий окупаційний режим, а тепер, своїм приїздом до Києва, Коль ніби маніфестує свою приязнь (або, принаймні, бажання приязні) з другим окупантом, російськими більшовиками.

Як „туристи", Коль і його дружина відвідали Печерську Лавру, Софійський Собор (де подивлялися мозаїку і фрески) та прогулювалися по Хрещатику, подив-

ляючи виставлені у вітринах крамниць товари (чи не спеціально для Коль там ульоківані?), а перед тим, розуміється, склали вінець на гробі Невідомого (совєтського) воєна. Чи розумів і відчував Коль, що відвідує стільки поновленого краю?

Содна ще річ, яка могла б вказувати на те, що Коль розуміє становище України і хотів навіть звернути на це увагу своїм господарям. У книзі відвідувачів у Софійському Соборі за датою 7-го липня Коль за своїм і його дружиною підписом написав так: „Сердечна подяка за чудовий показ європейської історії і культури". Але про це згадували лише деякі німецькі часописи. Українці там, в Києві, ледве чи довідаються про це, слова Коль з натяком на те, що Україна належить до Європи, а не до Євразії. Переклад з німецької мови зробив автор цієї статті.

Відкрито...

(Продовження зі стор. 1)

яких прибули із східних степів ЗСА, але з такою ж стійкістю Ілліной, Мішигеті і з Канади. Табір провадить отаман і 25 членів булави і інструкторів. Отаманом вже четвертий раз з черги є пл. сен. Нестор Нинка, а до складу бувають входять: пл. сен. М. Лозинський, ст. пл. А. Лучечко, ст. пл. П. Ковч, ст. пл. Х. Сантор, ст. пл. І. Струтинський, лікарська опіка пл. сен. Ю. Гной та Н. Зінчак, духовна опіка о. Л. Голден, козачок А. (Жаб) Нинка.

У святочному відкритті при участі великого числа членів Загону „Червона Калина", батьків та гостей взяли участь голова КПС пл. сен. Стаха Гойдиш, яку відзначено за моральну та матеріальну допомогу спортивним табором, голова КП Рад пл. сен. Ігор Сохан, голова оселі пл. сен. Андрій Ластовський, члена Загону „Червона Калина", який згинув у польській в'язниці як член УНН.

Цьогорічний табір присвячений пам'яті Т. (Дотя) Охримовича, члена Загону „Червона Калина", який згинув у польській в'язниці як член УНН.

УВАГА! ЛЮБИТЕЛІ ГАНТЕРУ! УВАГА!

Українська Спілка у Гантері продась записані парцелі Реальності Спілки — це пологина, висоти 2,500 фт. у серпанку лісів і гір, з чудовим повітрям, гарним видом, добрим тереном до полювання, в недалекій віддалі від церкви і Культурного Центру (1.5 милі) та пещарських з'їздів: Вінгдям, Гантер, Гайнс Фолс. Набуваючий земелью користується 25 акрами, джерельним озером (26 фт. глибини), зарибленим, з пляжею, з човнами і вітрильниками, оточеним шиповим лісом — яке є власністю Спілки. За інформаціями писати: LEXINGTON HIGH ACRES P. O. Box 6 • JEWETT, N. Y. 12444 Tel. (518) 734-3826 після 6-01 веч.

Так дешево ніде не купите!

ФУТРА — КОЖУХИ

Ціни знижені на всі кожухи Куртки короткі — мужські і жіночі від 75.00 дол.
Куртки 3/4 — від 100.00 дол.
Довгі плащі від 180.00 дол.
Шмєто зі шкір французьких, еспанських, англійських і американських — готові і шмєто на міру.
Масло на складі гарні футра з мінків і інших шкєтних шкір по цінах, знижених на 50%.
Також продаємо матеріали, як шкурки, бублики та шкєтні плащі ЗАПРОШУЄМО ВІДВІДАТИ

GOLTEX CO.

14 — 1st Avenue

New York, N.Y. 10009

Відкрито 7 днів — 9-5-та по пол., в середу і четверги 11-7, 10-4 по пол., в неділю.

По інфор. прошу ТІЛЬКИ телеф. „collect" — (212) 533-7236

Нема то як на Союзівці!



Осві
Українського
Народного
Союзу
в Кетскильських горах
біля м. Кергонксон, Н. Й.

МИСТЕЦЬКІ ВИСТАВКИ

заплановані

на ЛІТО 1983

7-го серпня ІРЕНА ФЕДИШИН
14-го серпня МИХАЙЛО МОРОЗ
21-го серпня ІРЕНА ГОМОТЮК-ЗЕЛІК
28-го серпня ЯКІВ ГНІЗДОВСЬКИЙ

SOYUZIVKA UNA ESTATE

Foordemore Rd. • Kerhonkson, N.Y. 12446
or call (914) 626-5641

До
ВШ Членів УНС - Передплатників „Свободи"

Вельмишановні Члени - Передплатники!

Делегати 30-ої Конвенції УНСОюзу схвалили підвищити ціну передплати „Свободи" для членів УНСОюзу із \$7.80 на \$15.00 річно, беручи під увагу значно збільшені видатки Видавництва на поштові оплати, газетний папір та інші кошти.

Схвалена 30-ю Конвенцією підвишка передплати входить в силу від 1-го січня 1983 року, або від чергової дати платності кварталних, піврічних чи річних вкладок. Значить, Ваші вкладки, які включають передплату „Свободи", платні від 1-го січня 1983 року, або від чергової дати платності на кварталних, піврічних чи річних ставках після 1-го січня 1983 року, будуть збільшені на \$7.20 у річному відношенні; \$3.60 піврічно, \$1.80 квартално та 60 центів місячно.

Така сама підвишка передплати „Свободи" зобов'язує і всіх тих членів УНС, які платять цю передплату окремо від своїх вкладок, висилаючи їх прямо до адміністрації „Свободи".

Нові ціни передплати для членів:

\$15.00 річно, \$7.50 піврічно, \$3.75 квартално, \$1.25 місячно.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНС

Заслужений...

(Закінчення зі ст. 3)

на важливу роллю священика в сучасному суспільстві та підкреслив заслуги о. Маріяна для нашої парафії та для цілої Церкви.

Після Служби Божої відбувся в парафіяльній авшторії бенкет з участю Владики Іппокентія, гостинних і пошанованих священиків, родини Ювілята, яка прибула з Торонто на підсвяткування, представників наших громадських установ та багатьох парафій і гостей. Організацію і провід усіх цих ювілейних вчреностей перебрало на себе молоді покоління, яке згуртовується у Братстві молоді св. Бориса і Гліба.

Бенкетною програмою кермували о. Мирон Панчук, колишній член і голова Братства, та А. Пеленька, активна діячка Братства. Прочитано привіт від Блаженнішого Патріярха Йосифа та через важку недугу не присутнього о. протопрієтера Ф. Біленького о. настоятеля Українського православного кафедрального собору.

Після молитви виголосив вступне слово д-р О. Фаріо, член Президії Парафіяльної ради та колишній довідний головний радий, який дуже вміло подав характеристику отця Ювілята на тлі його парафіяльної діяльності.

Головну доповідь виголосив перший радий д-р А. Гасцький, в якій пов'язав діяльність нашого отця з наставленням на шляху нашого галицького духовенства над відродженням Церкви і народу. Отця Ювілята привітав також настоятель української православної парафії св. Андрія Первозванного, о. Анастоль Ситник, аказав на всі труднощі і привілеї священичого стану та побажав о. Маріянові дальших великих успіхів. Давши привіт о. Маріяна та його батьків о. Лев Білок, парох української католицької парафії в Палестині, розповів нам, як він перший раз стрінув о. Маріяна як семилітнього хлопчинку.

Була також коротка мистецька частина. О. Мудра продекламувала свій вірш у честь о. Ювілята, написаний спеціально з цієї нагоди. Відомий наш співак д-р І. Рудавський чарував усіх присутніх своїм співом, виконавши низку народних пісень при фортепіановому супроводі д-ра В. Кассараби. Важко вичислити всі привіти і дарунки любови.

які одержав отць Ювілят. Згадаю тільки, що від парафії переіано отцеві твір В. Барки „Світло", годинник і кольоровий телевізор, а від ітятих молодих священиків, випускників Філії УКУ, вручено отцеві „стерео, гай-фай" на телефон.

Про смачний обід подбали наші працівники пані з Сестринства Покрова Пресв. Богородиці, а при етогах усього заходу члени Братства Молоді.

Прикінці бенкету промовив наш дорогий Владика Іппокентій, який наголосив важливі священичі прикмети о. Ювілята та поважав йому лівих успіхів та лівих промови для добра нашої церкви.

У заключному слові о. митрофорний протоієрей Маріан Бутринський широко дякував організаторам цього свята та всім учасникам за їхній труд, за привіт і подарунки та підкреслив, що тільки при співпраці всіх парафій досягнемо всі наші великі збудовки, бо співпраця з заповнює нашого дальшого розвитку.

Молитвою закінчено цію ювілейну святкування, а кожний з нас не відсебе по-дклав Господеві за такою

ЗБОРИ
ВІДКІПІВ УНС

ЧЕТВЕР

11-го СЕРПНЯ 1983 РОКУ
Бруклін, Нью-Йорк. Український Народний Дім в Брукліні, Відділ 325 УНС, відбуде кварталні збори о год. 7:30 веч. в Українському Народному Домі 173 N. 5th St. Запрошуємо всіх.

секретар — Василь Чупа

КОЛИ
ПОДорожуєТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОЇЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- ЧИ КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хоронить Вас

акцидентова
грамота
УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО
СОЮЗУ!

Цінний дарунок!

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ —
НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

Подбайте, щоб в кожній публічній бібліотеці була повна і стисла двотомова

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ
В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІUKRAINE:
A CONCISE ENCYCLOPAEDIA

Том 1-ий \$75.00 — ЦІНА — Том 2-ий \$85.00

Хто замовить ОБА ТОМИ платить \$140.00

Ті, відіяти і разом з чеком або поштовим переказом (М. О.) вистати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Прошу вислати:

- ☐ Том 1-ий — \$75.00
- ☐ Том 2-ий — \$85.00
- ☐ Оба томи — \$140.00

Включно з пересилкою

В долученню пересилаю (чек, М. О.) дол. _____ і прошу вислати на адресу:

Name _____
No _____ Street _____
City _____ State _____ Zip Code _____

визначеного і заслуженого українського священика, який є о. митрат М. Бутринський.

Світ Іванків.

REAL ESTATE

ELLENVILLE AREA —

5 garden apts. on 1 acres in very good condition, good return. Low rate mortgage by owner. For info. call:

212-932-1644

FOR SALE IN KERHONKSON, N. Y.

- 4 apt. House — \$26,000.00
- 4 bedroom House — Red \$29,500.00
- 8 room custom build, fireplace, garage, oil 5 ac. w. pond — \$110,000.00

Call: N. SURAWY — BROKER, 914-626-3551

СТЕЯТ НЮ ЙОРК

Ulster County, 2 domi на шпирі, оди умельовани, кожний має 3 спальні, 2 пазничні, кухня, ідальня, вітальня, каміни, 3 кімнати, ванна, ка, теж, приблизно 8 миль до Сувіки і Союзівки — \$100,000. 55 акр приватної поштові, актрівки, дешо лісу, ставки, види, 8 кімнат, рача. Треба оглянути, щоб оцінити. Гараж на 3 авта. — \$250,000.

Ruth Terwilliger, Broker, Wawarsing, New York 12489, 914-647-6357

Різне

ХТО ІХАВ БИ АВТОМ

на Союзівку з Дітройту, Міш. 31 серпня, або 1-го чи 2-го вересня 1983 р. Грошу дзвонити:

(313) 898-7059.

РІЧНИКИ

„МІ Й СВІТ" 1982 або попередні по 4.00 дол. ART GALLERY, R.R. 2, Niagara Falls, Canada L2E 6S5

Phone: 246-2558

WALTER BASILUK, ROOFING — TRIMMING — SIDING, 56 Walnut Avenue, Somerset, N.J. 08873

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку і св. Духа — відома солідна фірма CYPRESS

HILLS MONUMENTS

ВОЛОДИМИР БІЛАНСЬКИЙ

WALTER BIELANSKI

K. M. КАРДОВИЧ

CONSTANTINE M. KARDOVICH

800 Jamaica Avenue, Brooklyn, N.Y. 11208

Tel.: (212) 277-2332

Відкрито в кожній день, в суботу, включно, від 9-5 по пол., в неділю 10-4 по пол.

На бажання і для вигоди клієнтів, радо заідемо до Вашого дому з проєктами і порадами.

FUNERAL DIRECTORS

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ШИРА І ЧЕСНА.

Our Services Are Available

Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоро-

нами на цвинтарі в Бавнд

Бруку і перенесенням тіл

Останків з різних країн

світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

UNION, N.J. 07083

(201) 964-4222

SENKO

FUNERAL HOME

213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y.

(212) 388-4416 or (516) 481-7460

HEMPSTE